

Harvinder Singh v. Food Corporation of India 689
& others (S.S. Saron, J.)

ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਟੀ ' ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(29) ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਵਰਗੀਕਰਨ) ਦੇ ਨਿਯਮ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਸੀਮਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦੋਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(30) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਅਨੁਬੰਧ P-34 ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1997 ਦੇ OA ਨੰ. 1066/CH ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ.ਸਾਰੋ ਜੇ.ਜੇ.

ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼— ਜਵਾਬਦੇਹ

2002 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6386

6 ਫਰਵਰੀ, 2003

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 . ਕਲਾ. 226—ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ—ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ— ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿੱਕਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੈਦੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਰਿਹਾ—ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਗੁਹਾਟੀ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਅਦੇਸ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੰਚਾਰਿਤ/ਸੇਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ- ਕੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ . ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ - ਦੀ ਸੇਵਾ

ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ FCI ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ FCI ਦੇ ਉੱਤਰ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਗੰਗਟੋਕ (ਸਿੱਕਮ) ਜਾਂ ਸਿਲੀਗੁੜੀ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। 2002 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ (NE), FCI, ਗੁਹਾਟੀ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਆਰਡਰ ਗੁਹਾਟੀ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਐਫਸੀਆਈ, ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਐਫਸੀਆਈ, ਗੁਹਾਟੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚਾਰਜ ਛੱਡਣਾ ਅਤੇ ਸੌਂਪਣਾ ਵੀ ਗੁਹਾਟੀ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, FCI ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਪੱਤਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ / ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਨਿਵਾਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਚਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 30)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਡਰ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ LTC 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 31)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ (ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ) ਦੇ ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ VII ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।) ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ, 1976।

(ਪੈਰਾ 32)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਧੂ ਦਿਆਲ ।

ਵੀ. ਰਾਮਸਵਰੂਪ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸਾਰੋਂ , ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-6 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਖੁਰਾਕ ਨਿਗਮ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਐਫਸੀਆਈ) ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। FCI (ਸਟਾਫ਼)

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1971 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 15(3) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

(2) ਕੇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 13 ਮਾਰਚ, 2000 ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਮੈਨੇਜਰ, ਐਫਸੀਆਈ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ. ਐੱਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਕੋਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਹਰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ' ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਮੈਨੇਜਰ, ਸਿਲੀਗੁਰੀ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ 28 ਜੁਲਾਈ, 2001 ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ 9 ਅਗਸਤ, 2001 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 2001 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਫਰਵਰੀ 2002 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਜੇ ਵੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-6 ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ / ਇਹ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਖੇ ਉਸਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, - 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-6/A ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ / ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ, - ਮਿਤੀ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P-7 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਸੂਚੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ LTC 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਪੀਰੀਅਡ ਦੌਰਾਨ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ' ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹੁਕਮ ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 15(3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਿਰਫ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਹੋਰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 12 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 5 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-9 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ, ਇਹ ਕਿ ਜਾਂਚ ਚੱਲ ਰਹੀ

ਸੀ, ਉਦੋਂ ਇਹ ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਪੀਰੀਅਡ ਦੌਰਾਨ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਕਥਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਗਰਮ ਖੁੱਲਾ ਸੀ।

(4) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ, ਗੰਗਟੋਕ (ਸਿੱਕਮ) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮਈ, 2000। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 18 ਮਈ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, - 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 15(3)। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਰਿਹਾ ਜੋ ਮਾਨਯੋਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ, ਅਗਰਤਲਾ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਉਹ ਐਲਟੀਸੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਸਥਾਨ ਕਪੂਰਥਲਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ (NE), FCI, ਜ਼ੋਨਲ ਦਫ਼ਤਰ (NE) ਗੁਹਾਟੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਕਪੂਰਥਲਾ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਆਰਡਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। T1 ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਦਾਰਥਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਪੀਰੀਅਡ ਦੌਰਾਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 5 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 58 ਅਧੀਨ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੇਵਲ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 26 ਮਾਰਚ, 2001 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.ਐੱਲ./3 ਹੈ, ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਵਾਧਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ।

(5) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(6) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫੀ ਲੰਮੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(7) ਸ੍ਰੀ ਵੀ. ਰਾਮਸਵਰੂਪ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ

ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਖੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਐੱਲ.ਟੀ.ਸੀ. 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਅਗਰਤਲਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਰਸੀਦ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(8) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਪੂਰਥਲਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚੋਸ਼ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ। ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਖੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(9) ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

(10) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਹਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 226, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“(2) ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰ, ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ

ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੀਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ।)

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(12) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 22263? ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1963 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ 15 ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ (1A) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1976 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 42 ਵੇਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਕਲਾਜ਼ (2) ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 226 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਮੈਡੀਕਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਹੈ। ਪੀ. ਰਾਮਨਾਥਈਆ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਿਤ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕਨ, ਸੈਕਿੰਡ ਐਡੀਸ਼ਨ, 1997 ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ, "ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਤੱਤ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ: ਦੂਜਾ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ." ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਛੱਡਣਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

(14) ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 2001 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3 ਦੇ ਚਾਰਜ ਮੀਮੋ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ

ਸੀ। ਉਕਤ ਚਾਰਜ ਮੀਮੋ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-FCI ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਉੱਤਰ ਪੂਰਬੀ ਗੁਹਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਹਾਟੀ ਵਿਖੇ ਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਮਿਤੀ 14 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ, ਐਫਸੀਆਈ, ਐਨਈਐਫ ਖੇਤਰ, ਸ਼ਿਲਾਂਗ ਨੂੰ ਐਫਸੀਆਈ, ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸੌਂਪਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (ਵਿਜੀਲੈਂਸ), ਐਫਸੀਆਈ, ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਫਤਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਉੱਤਰ ਪੂਰਬੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-6 ਦਾ ਅਪ੍ਰੈਗਡ ਆਰਡਰ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-FCI ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਉੱਤਰ ਪੂਰਬੀ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਹਾਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਦਫਤਰ ਹਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ 2002 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-6/A ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ FCI, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਫਤਰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P-6/A ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ, ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ., ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ FAX ਆਰਡਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਮਤਲਬ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-6/ਏ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਪੀ-6 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(15) ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ** ਬਨਾਮ **ਖੇਮੀ ਰਾਮ (1) ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ** ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜ ਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਪਤੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਪਤਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੁਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਸਲ ਗਿਆਨ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਿਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1966 SC 1313 (ਸੁਪੀਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਵੈਧ ਵਜੋਂ।”

(16) **ਖੇਮੀ ਰਾਮ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰ)** ਮੁਅੱਤਲ ਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਸਲ ਰਸੀਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗਾ।

(17) ਸ਼ੰਦਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਵਿਚ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਕਾਫੀ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸਾਕਾ ਵੋਟਕਟਾ ਰਾਓ, (2), ਕੇ.ਐਸ. ਰਸੀਦ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਦਿ (3), ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਖਜੂਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ), ਅਤੇ **CCC ਬਨਾਮ E. IC ਲਿਮਟਿਡ (5)**, ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੰਦਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸੀਮਿਲਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੁਣ

ਬਹੁਤੀ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(18) ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ** ਬਨਾਮ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6)** ਅਤੇ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ** ਬਨਾਮ **ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਹਰੀਕਾ (7)** ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(19) **ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ** ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਆਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(20) **ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਹਰੀਕਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੇ ਕਿਹਾ

- (2) ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 210
- (3) ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 207
- (4) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 532
- (5) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 1124
- (6) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 395
- (7) ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1313

ਅਥਾਰਟੀ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਦਫਤਰ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦਾ ਚਾਰਜ, ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ 3 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 28 ਮਈ, 1951 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। "

(21) **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ** ਬਨਾਮ **ਦੀਨਾਨਾਥ ਸ਼ਾਂਤਾਰਾਮ ਕਾਰੇਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (8)** ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਜਲ ਸੈਨਾ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਵਿਭਾਗ, ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਕੁਸ਼ਲ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ "ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ" ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਜਿੱਥੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ "ਸੰਚਾਰ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ "ਅਸਲ ਸੇਵਾ" ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀਨਾਨਾਥ ਸ਼ਾਂਤਾਰਾਮ ਕਾਰੇਕਰ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"

(22) ਵਿੱਚ . **ਕੈਪ. ਯਸ਼ਪਾਲ** ਬਨਾਮ **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (9)**, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਬੀਨਾ ਨੇੜੇ ਤਲਭਾਟ ਵਿਖੇ ਕੈਪਟਨ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਉਹ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਤਾਰ ਭੇਜੀ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ 60 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ਾਂ

ਵਾਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸ਼ਹਿਰ ਥਾਨੇਸਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਆਰਮੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ.

(23) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਸਾਰ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਹੈ।

(24) ਅਸੀਂ, ਵੇਵਰੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਲਟੀਸੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਰਸੀਦ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਐਲ.ਟੀ.ਸੀ. ਭਾਵੇਂ ਕਿ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੋਹਾਟੀ ਵਿਖੇ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

Harvinder Singh v. Food Corporation of India 700

& others (S.S. Saron, J.)

ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਥ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਸਲ ਰਸੀਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੰਚਾਰਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗੀ। 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਗੁਹਾਟੀ ਵਿਖੇ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਮਰਥਨ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਪੂਰਥਲਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ 2002 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਖੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

(25) ਨਕੁਲ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਾਂਡੈਂਟ (10) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਕੋਰਲ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੇਕਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਵਿੱਚ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਮੀਮੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਇਕ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਬੇਕਾਰੇ ਵਿਖੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੇਕਾਰੇ ਵਿਖੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਚਐਚਐਲ ਕੋਟਾਯਮ ਵਿਖੇ ਕੇਂਦਰੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਵਿੱਚ ਨਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਕੋਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਦੂਜੀ ਜੁੜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅੰਧੋਰੀਆ ਮੋੜ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ ਸਥਾਨ ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ ਪਰਤ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ।

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੇਰੀ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਵੇਂਦਰਮ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ, ਮਾਨਯੋਗ ਕੋਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

"ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਬਣੇ. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਆ-ਸ਼ਾਸਤਰ
(10) 1999(2) SLR 381 = 2000(1) RSJ 684

ਵਿੱਚ 2nd Edn. ਵੋਲ. ਪੰਨਾ 541 'ਤੇ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਲੰਘਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਨਾਜ਼ੁਕ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕੁਝ ਨਾਜ਼ੁਕ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਰਤਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਚਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਤੱਥ ਹਨ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਐਸਟੋਪਲ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਦੁਆਰਾ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਭੇਦ - **ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ** ਬਨਾਮ **ਆਤਮਾਰਾਮ**, ਏਆਈਆਰ 1977 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 211. ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ - ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਬੰਧਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਚਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ; ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਤੱਥ ਹਨ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। *ਰਮਨ ਇਤਿਆਥੀ* ਬਨਾਮ *ਪੱਪੀ ਭਾਸਕਰਨ*, 1989 (2) *ਕੋਐਲਟੀ* 377 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਜਸਟਿਸ ਪਦਮਨਾਭਨ ਨੇ ਇਹੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇਖਿਆ। *ਦਯਾਸ਼ੰਕਰ* ਬਨਾਮ *ਚੀਫ ਆਫ ਏਅਰ ਸਟਾਫ*, *ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ*, ਏਆਈਆਰ 1988 ਵਿੱਚ। 36, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ, ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ

ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਦਫਤਰ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, *ਭ੍ਰਿਜਲਾਲ ਸਿੰਘ ਗੌਤਮ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1988* ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 132, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦੇਣ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ।

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਖੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗੁਹਾਟੀ ਵਿਖੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ I ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। *ਸੈਟਰਲ ਬਿਊਰੋ ਆਫ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਦਿਵਾਕਰ (11)* ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਗੁਹਾਟੀ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੱਕ ਆਈਏਐਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਕੋਲ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਤਿੰਨ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸੀਬੀਆਈ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਬਿਊਰੋ, ਬੰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਇਰਲੈਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਈਟਾਨਗਰ ਵਿਖੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਸੀਬੀਆਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਬਿਊਰੋ, ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ 'ਚ ਬੰਬਈ. ਵਾਇਰਲੈਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਹਾਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਗੁਹਾਟੀ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਸੀਬੀਆਈ ਬੰਬੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਵਾਇਰਲੈਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜੁਆਈ-1 ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(27) *ਨਵੀਨਚੰਦਰ ਐਨ. ਮਜੀਠੀਆ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (12)* ਵਿੱਚ, ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ

ਖੇਤਰ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਇਸਦੇ ਅਦਾਲਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਲਾਂਗ ਵਿਖੇ ਦਾਇਰ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠੀ ਸੀ ਅਤੇ **ਤਰੱਕ** ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। 'ਮੁੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਲਾਂਗ ਵਿਖੇ ਦਾਇਰ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਮੋਘਾਲਿਆ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਿਲਾਂਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਲਾਂਗ ਵਿਖੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ **ਗਲਤ ਕਦਮ ਸੀ।** ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਐਫ਼ਾਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਨਿਵਾਸ ਬਣਾ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਅਲੀ ਕਾਰਨ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨਘੜਤ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਥਾਨ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਿਸ ਅੱਗੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

(28) ਇਸ ਲਈ, ਰਾਇਟਿਸਟ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ> ਸਵਾਲ 3 ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਈ

ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 20 ਨਵੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ 20 ਨਵੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਐਸ.ਬੀ. ਤਰਲੋਕ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6557 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਦੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ (ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ EME) ਕੋਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਥਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਥਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਥਾਈ ਘੱਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਰਟ ਆਫ ਇਨਕੁਆਰੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਸੱਟ/ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੀ। ਕੋਰਟ ਆਫ ਇਨਕੁਆਰੀ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਸੱਟ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਸਤ, 2002 ਵਿੱਚ ਫੌਜ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੱਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇਨਕੁਆਰੀ ਨੂੰ ਬੜੇ ਵੱਡੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਬੜੇ ਵੱਡੇ ਸਥਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (ਸਟਾਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼) 1971 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 75 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਫੁਟਕਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਨੋਟਿਸਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼, ਨੋਟਿਸ ਆਦਿ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

- (i) ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼, ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

- (ii) ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ (i) ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼, ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਨੋਟਿਸ ਆਦਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦਫਤਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਛੁੱਟੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ; ਅਤੇ
- (iii) ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਨੋਟਿਸ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਥਾਨਕ/ਖੇਤਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਜੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੇਰੀ.

(29) ਉਪਰੋਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 75 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼, ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। "ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ" ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਰਸੀਦ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਆਰਡਰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(30) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ FCI ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗੰਗਟੋਕ (ਸਿੱਕਮ) ਜਾਂ ਸਿਲੀਗੁੜੀ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਭਾਰਤੀ ਖੁਰਾਕ ਨਿਗਮ ਦੇ ਉੱਤਰ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ, (NE), FCI, ਗੁਹਾਟੀ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਗੁਹਾਟੀ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਐਫਸੀਆਈ, ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਐਫਸੀਆਈ, ਗੁਹਾਟੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚਾਰਜ ਛੱਡਣਾ ਅਤੇ ਸੌਂਪਣਾ ਵੀ ਗੁਹਾਟੀ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, FCI ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਫਤਰ,

ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਨੂੰ ਪੱਤਰ P-6/A ਦਾ ਪਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਨਿਵਾਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਚਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਸਿਰਫ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੈ।

(31) ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ LTC 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(32) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੋਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗੇ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ (ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, 1976, ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ। **ਅਥਮਨਾਥਸਵਾਮੀ ਦੇਵਸਥਾਨਮ** ਬਨਾਮ **ਕੇ. ਗੋਪਾਲਸਵਾਮੀ ਅਯੰਗਰ (13)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। **ਨੰਦਿਤਾ ਬੋਸ** ਬਨਾਮ ਰਤਨਲਾਲ ਨਾਹਟਾ (14) ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

---

(13) AIR 1965 SC 338

(14) AIR 1987 SC 1947

ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। **ਆਟੋ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ** ਬਨਾਮ **ਬਾਂਸਲ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ (15)** ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(33) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ. ਸਾਰੋਂ ਜੇ. ਜੇ

ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2001 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 8796

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਅਨੁਛੇਦ 226— ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988— ਐਸ. ਐਸ. 7 ਅਤੇ 13(2)- ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮਾ 7 ਅਤੇ 13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕਰਨਾ- ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਬੈਂਕ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼- ਕੀ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ- ਫੁਰਮਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ - ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ। ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(15) 2001(10) SCC 630